

Der blev saa fra Udvalgets Side henstillet til Bankerne at træde hjælpende til overfor de velgørende Foreninger, Parcelforeninger, Spareforeninger, Arbejdsløshedskasser m. fl., der har betroet Banken deres Midler, men heller ikke paa denne Henstilling har Udvalget modtaget noget imødekomende Svar, hvorfor det meget indtrængende har henstillet til Regeringen at foretage fornyet Henvendelse til Bankerne om denne Sag“.

Det anføres derefter i Betænkningen, at Udvalget om hele dette Spørgsmaal har modtaget en Række Henvendelser fra Bankens Kreditorer — Foreninger og Institutioner —, som ved dens Sammenbrud er kommet i stor Vanskelighed, samt fra Foreningen af Indskydere, der ligesom en anden Kreds af Indskydere udtalte Ønsket om, at Sparerne maa blive repræsenteret i Likvidationskomiteen, hvad de ikke var efter den foreløbige Lov.

Det nævnes derpaa, at „Udvalget har forhandlet med Likvidator og Likvidationskomiteen om en Række Spørgsmaal, saaledes om Ønskeligheden af at udvide Likvidationskomiteen med Repræsentanter for Indskyderne og Handelsstanden; om Muligheden af, at Parcelforeninger og andre Foreninger, der har et ringe Indskud pr. Medlem, faar deres Tilgodehavende fuldt udbetalt; om Likvidationens hidtidige Forløb og de Principper, der er fulgt ved Afviklingen; om denne har givet Anledning til Retsstridigheder og disses Afgørelse ved Forlig eller Retssag; om der med Banken før dens Standsning er indgaaet Retshandler, som i Tilfælde af Konkursbehandling vilde kunne afkræftes; om Bankens Personales og Pensionsfondens Stilling; Fondens Størrelse, Tilblivelse, Anbringelse og Anvendelse samt om Lønninger og Tantiømer, der er udbetalt til Bestyrelsen, Bankraad og Direktion i Aarene 1920—24.

Der er i Udvalget fremsat Ønske om en Erklæring fra statsautoriserede Revisorer om Aarsagerne til Diskontobankens Sammenbrud i 1922 og 1924, om de for Aarene 1920—23 aflagte Regnskaber, og om det oplyste afgiver noget Holdpunkt for Antagelse af noget Ansvar i den Anledning, samt Oplysning om Likvidationskomiteens og Likvidators Syn paa disse Spørgsmaal. Erhvervsministeren har meddelt Udvalget, at han allerede har beordret Bankinspektionen til at foretage en saadan Undersøgelse, hvis Resultat vil blive tilstillet et Rigsdagsudvalg.

Man gaar ud fra, at Erhvervsministeren vil foranledige oplyst de nærmere Omstændigheder ved Udfærdigelsen af Erklæringen af 30. Januar 1922, da Udvalget ikke har kunnet tilvejebringe Klarhed over, hvem der har Ansvaret for dens Indhold og Udsendelse.“

Hele Udvalget var „under de foreliggende Omstændigheder